

«Was op een schone zomerdag!
De Koning van Harten zag
Vol trots naar faarjes aan,
Maar Hartenboer
Lag op de loer
En wist zijn slag te slaan!»

«Wat is uw uitspraak?» zei de Koning tot de Jure.
«Nog niet, nog niet!» viel het Konijn hier haastig
in. «Eerst komt er nog heel wat anders!»

«Roep den eersten getuige voor», zei de Koning.
En het Witte Konijn gaf drie stooten op de trompet
en riep uit: «Eerste getuige!»

De eerste getuige was de Hoedenmaker. Hij
stapte binnen met een theekopje in de rene en
een boterham in de andere hand.

«Vergroef mij, Sire», zoo begon hij, «dat ik dit
hier mechtig, doch ik zat nog aan de thee, toen
ik ontboden werd».

«Je kunt daarmee klaar moeten zijn», zei de
Koning. «Wanneer was je begonnen?»

De Hoedenmaker keek de Maartsche Haas aan,
die geacmd met den Zevenslaper, hem tot in de
rechtzaal was gevolgd. «Den veertienden Maart,
geboed ik», zei hij.

«Den vijftienden», zei de Maartsche Haas.

